

Uredništvo
in upravnništvo:

Kolodvorska
ulica št. 15.

Z urednikom se
more govoriti
vsaki dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:

Šeststopenjska peti-
vrtja 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsaki dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravnishvu:

za celo leto 6 gld.,
za pol leta 3 gld.,
za četrt leta 1 gld.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja

za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gld.,
za četrt leta 2 gld.
50 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

Štev. 1.

V Ljubljani v četrtek 28. februvarija 1884.

Tečaj I.

Naš program.

Mnogokratne tožbe, da nemški deželni uradni časnik «Laibacher Zeitung» ne zadostuje potrebam kranjske dežele, ker ga ogromna večina njenih stanovnikov, nezmožna nemškega jezika, ne more čitati, zdele so se nam opravičene. Nameravamo torej, da se tem potrebam ustreže, izdajati slovenski list kot prilogo omenjenega časnika pod imenom «Ljubljanski List».

Bode torej ta list v ta namen prinašal na primernem kraju, toda le v posnetku, važnejša poročila, ki se nahajajo v uradnem delu in tako imenovanem «uradnem listu» deželnega časnika, namreč o dogodkih najvišjega dvora, o podeljevanji služeb in odlik, ki izhaja od Nj. Veličanstva, potem o podeljevanji služeb, ki izhaja od osrednjih in deželnih oblastev, dalje o izdavi zakonov in ukazov za vojvodino kranjsko in za sosedne dežele, vrh tega razglase in ukaze raznih oblastev in uradov, kakor tudi državnih in deželnih zavodov in dobrodelnih ustanov.

A ne glede na zadržaj nemškega deželnega časnika smatral bode «Ljubljanski List» za glavno svojo nalogo, dan za dnevom v kratkih člankih poročati o vseh zanimivih prilogah na obširnem polju politike, šolstva, občinskega življenja, trgovinstva, obrtnije, poljedelstva i. t. d., tedaj tudi o dotičnih razpravah državnega sveta, deželnih zborov, deželnega šolskega sveta, mestnega zastopa ljubljanskega in o potrebi tudi družih občinskih zastopov, dalje o razpravah kupčijskih in obrtnijskih zbornic, kmetijskih društev in ljubljanskega močvirskega odbora.

Posebno se bode «Ljubljanski List», izvrševaje svojo nalogo, oziral na potrebe naših občin in zatorej na kratko podajal svojim čitateljem tudi poročila o važnejših razsodbah raznih oblastev, zlasti upravnega sodišča v občinskih zadevah, kakor tudi razgovore o občinskem zakonodajstvu in sploh o rečeh spadajočih v področje občinskih predstojnikov.

Sicer bode «Ljubljanski List» skrbno in vestno prinašal domače novice ter poročal o mikavnih dogodkih v posameznih društvih, glediščih in koncertnih dvoranah, potem o znamenitih umetnih in znanstvenih izdelkih in sploh o zanimivih prilogah po deželi in po sosednih krajinah.

Poleg izvirnih razprav, za katere so «Ljubljanskemu Listu» svojo podporo obljubili najodličnejši slovenski pisatelji, namerava uredništvo v «Listku» svojem čitateljem podajati dobre prevode iz leposlovja družih slovanskih narodov ter s tem obogatiti slovensko slovstvo. V posebni rubriki prinašal bode tudi meteorologična in borzna poročila, tržne cene ter naznanila tujcev in umrlih.

Uredništvo «Ljubljanskega Lista», v svesti si velike odgovornosti in silnih težav, katere izvirajo iz njegovega podjetja, bode vsako stvar, ne gledé na osebo in stranko, mirno in stvarno presojevalo ter se v tem svojem poslu vedno ravnalo po načelih pravičnosti in po danih zakonih.

Glavni namen «Ljubljanskemu Listu» bode, vsigdar poučevati slovenski narod in pospeševati njegovo blagostanje. Da se ta namen doseže, bode radovoljno odpiral svoje predale željam in nasvetom slovenskih rodoljubov.

Uredništvo „Ljubljanskega Lista.“

Na podlagi tega programa vabimo slovensko občinstvo najuljudneje na obilno naročbo.

„Ljubljanski List“ velja:

Za Ljubljano:

do konca marca	gld.	—50
„ „ junija	„	2—
„ „ leta	„	5—

na dom velja mesečno 9 kr. več.

Po pošti:

do konca marca	gld.	—85
„ „ junija	„	3-35
„ „ leta	„	8-35

O položaji.

Pet let je od tega, od kar je vlado nastopilo ministerstvo Taaffovo. Pri njegovi zibelki stali so izkušeni in diplomirani zdravniki nemške levice, porogljivo so majali z glavami in novorojenemu detetu prorokovali so v svoji modrosti jako minljivo življenje, malo mesecev ali celó le nekoliko kratkih tednov.

In dandanes? Vedno še obstoji sovražena vlada navzlic strastnim napadom, s katerimi je nemškoliberalna stranka nameravala strmo-glaviti sedanjo sistemo. Vse so poskušali raz-jarjeni kolovodje opozicije, niso zbirali sredstev, javne nesreče, borzni polomi in poulični iz-gredi so jim morali služiti — a nič ni moglo

spraviti ministerstva iz njegovega ravnotežja! Ko je grozoviti požar na dunajskem Ringu v gledišči uničil svoje hekatombe in ko so po češkem Kuchelbadu razgrajale tolpe nezrelih mladeničev, ko je pariški Rothschild uničil ne-varnega tekmeča *Union générale* in ko so lansko leto na Hrvatskem sem ter tja počili nemiri in ne-redi — pri vseh teh prilikah očitala je levica, da je vse to le žalostna posledica sedanje vladine politike. Toda zastoj se razlegajo pro-roški klici liberalnih Kasander, dejanjski re-zultat levičarskih naporov je, da je ministerstvo v preimenitnem vprašanji o izjemnih naredbah zadobilo — izdatnejšo večino nego

ke d a j!

Gotovo bi bilo neopravičeno, ako bi iskali uzrokov tej stalnosti le v osebnih razmerah.

Da ima Taaffovo ministerstvo toliko življenjske moči v sebi, je marveč vidni dokaz, da se na-slanja na zdrava načela, da njegova politika ugaja vitalnim interesom avstrijske države.

In to je povsem naravno! Sedanja vlada postavila si je namen, pomiriti nasprotja, uživo-tvoriti postavno zajamčeno enakopravnost vseh avstrijskih narodov ter na tej podlagi sprijazniti razne narodnosti. Da je ta politika jedino prava, razvidi se iz avstrijske povestnice in iz različne sestave našega cesarstva. Go-vorniki nemške levice sicer radi s posebnim pathosom naglašajo, da je le nemški meč ustvaril in ohranil avstrijsko državo ter da je le nemška omika duševna vez med raznimi njenimi člani. Ali kaj lahko se jim dokaže

zgodovinska istina, da so vsi avstrijski narodi z jednako, deloma celo z večjo požrtvovalnostjo sodelovali pri zidanju staročastnega državnega poslopja — in med veleumi, kateri so v vědi in umetnosti proslavljali našo Avstrijo, nahaja se nič menj Slovanov nego Nemcev. Ozirati se z jednako pravično ljubeznijo na vse narode razprostranega cesarstva, to mora tedaj biti prava *raison d'être* avstrijske državi. Priroda sama nas uči, da se umetni organizem najbolj razodeva v mnogovrstnosti oblik in plemen, in isto načelo velja tudi za državni in društveni razvoj. Le tedaj bode naša Avstrija mogočna in srečna, ako bodejo vsi narodi v njej našli varno zavetje, v katerem lahko mirno razvijajo svoje duševne posebnosti in naravne darove.

Program sedanje vlade je tedaj zgodovinsko utemeljen in primeren naravi naše države. Celó to ga ne zavira, da ministerstvo ni sestavljeno iz samih pristašev parlamentarne večine. Previdni politik tega morda niti želel ne bode. Baš nasprotno, ako bi pri nas obveljala navadna ustavna doktrina, katera je sicer primerna državam z jedno samo politično narodnostjo, da se ministerstvo sestavlja iz slučajne večine državnega zbora, pokazale bi se takoj takó silne zapreke, da jih taka vlada nikdar ne bi mogla premagati. Vzemi danes celo ministerstvo iz vrst nemških konservativcev in slovanskih poslancev in jutri bodejo nemški liberalci ostavili parlamentarno delo ter kljubovali za trnjevim plotom abstinenčne politike. In velika napaka bi bila, prezirati veljavo in upliv teh krogov. Da pa tudi Slovani ne bi imeli povoda, radovati se ministerstva, vzeteza iz nemške levice, o tem menda pač jasno pričuje parlamentarna zgodovina zadnjih desetletij.

Ker je tedaj sedanje ministerstvo primerno dejanskim avstrijskim razmeram in vsled tega prijazno tudi zahtevam slovenskega naroda, zahteva zdrava politika, da naši zastopniki v državnem in deželnem zboru, kakor dosedaj, podpirajo njegovo stališče. Potem se bodejo uspešno mogli potezati za duševne in gmotne težnje slovenskega naroda ter delati na to, da se popravi marsikatera zgodovinska krivica, da se zaceli marsikatera zastarela rana.

„Republiko vladal bode najzmernejši“, dejal je slavni Thiers svojim rojakom po silovitih nezgodah, katere so Francosko zadevale po nesrečnej vojski l. 1870. Kar je modri državnik svetoval svojemu narodu, to velja *mutatis mutandis* v polni meri dandanes Slovincem in našemu položaju.

Listek.

„Ljubljanski Časnik.“

Lepo se je oživelo in okrepčalo slovensko slovstvo v mladostno-nemirnem letu 1848. in 1849. Politični preobrat, ki je pretresal vso Evropo, prinesel je tudi Avstriji prvo ustavno dobo ter ž njo vzbudil po Slovenskem veselo gibanje v socialnem, političnem in književnem življenju. Slovenci so se začeli zanimati za svet in za sebe, in naravno je bilo, da jim v tem veselem in deloma celo burnem gibanju ni mogel zadostovati jedini, takrat po enkrat na teden izhajajoči časopis, drobne „Novice“, v katerih je bil politiki že po njih namenu in poklicu odločen samo majhen kotiček. Rodila se je izvrstna Cigaletova „Slovenija“, rodil se je Navratilov „Vedež“, Mala-vašičev „Pravi Slovenec“, rodili so se še drugi slovenski časopisi v Ljubljani, v Trstu in Celju. In kmalu se je povzdignil glas po ravnopravnosti slovenskega jezika v šoli in uradu. Ustavna vlada se je tem željam nekoliko udala, in kakor je uvedla slovenščino kot obligaten predmet v naše srednje šole, takó je tudi osnovala na Dunaji „Državljanski zakonik“ ter njegovo uredništvo izročila možu, kateri je še dandanes vodi na čast in slavo naroda slovenskega, a osnovala je leta 1850. tudi prvi uradni list slovenski — „Ljubljanski Časnik“.

Politični pregled.

Notranje zadeve.

Pustni dnevi prouzročili so kratek prestanek v parlamentarnem delovanju našega državnega zbora. V petek 29. t. m. bode gosposka zbornica imela sejo, na dnevnem redu so menj važne zadeve. V izjemnih naredbah bo poročal grof Rih. Belcredi; ker svojega obširnega poročila še ni dogotovil, bode dotični odsek sto- prav prihodnji teden zbornici svoje nasvete mogel staviti.

Budgetni odsek poslaniške zbornice je svoje težavno delo v toliko dovršil, da bode te dni sprejel poročilo generalnega poročevalca grofa Clam-Martinita. V osmih dneh se potem prične budgetna debata ter bode trajala kakih štirinajst dnij. Preje se bo sklepalo o postavi zaradi gališkega petroleja, in tudi zakon o davku na žganje utegne priti na vrsto. Prenaredba tega davka je nujno potrebna. Da sedanji način obdačenja nikakor ne zadostuje, vidi se najbolj iz tega, ker skupna davčna svota o žganji v celem cesarstvu znaša le 12·5 milj. gold. na leto. Nemčija dobiva od istega davka 45·2 milijona mark, Velika Britanija nad 140 milj. gold., v francoskem budgetu pa nahajamo ogromni znesek 230·9 milijonov frankov, kateri prihaja od te obrtniške stroke.

Drugo vprašanje je, če bode zbornica ustregla želji grofa Taaffe-a ter še v tem zasedanji eno ali drugo socialno-politično predlogo, zlasti imenitni zakon o zavarovanju proti nezgodam delalcev (Unfallsversicherungsgesetz) pod streho spravila. Naj ne zabijo naši poslanci, da se nevarna družbena bolezen, katera je rodila izjemne neredbe, ne dá zatreti z golo silo, temveč da treba pozitivnih sredstev, ako se hoče olajšati beda delalskega proletarijata ter zamašiti glavni vir anarhističnim neredom.

V nemškoračadikalnem novinarstvu severno-českkih mest prav kratkočasen boj proti voditeljem liberalne stranke. Gospodje Pickert in Strache in kar je še takih ljudskih tribunov posebno ljuto napadajo Herbst, kateri jim je še — prezmeren!

Vnanje zadeve.

Najvažnejši dogodek v vnanji politiki, kateri ima važnost tudi za avstrijske razmere, je sprijaznenje med Nemčijo in Rusijo. Laskavi sprejem, s kojim je berlinski dvor odlikoval rusko deputacijo, ki je cesarju Viljumu čestitala o njegovi sedemdesetletnici kot vitez reda sv. Jurija, je nov dokaz, da se je politično vreme v zadnjem času dokaj spremenilo.

„Ljubljanski Časnik“ je z 2. aprilom l. 1850. po dvakrat na teden začel izhajati pri Blazniku v Ljubljani. Uredoval ga je do konca leta 1850. znani dobrovoljni pevec in pesnik Blaž Potočnik, župnik v Št. Vidu nad Ljubljano. Potem je prevzel uredništvo Dragotin Melcer, tedaj skriptor v c. kr. licealni knjižnici ljubljanski. Program novemu listu je bil ta: „Svobodna, samostojna, nerazvežljiva ustavna avstrijska država z jednako-pravnostjo vseh narodov po postavi 4. sušca leta 1849.; mimo vsega nam pa velja jedinstvo, moč in sreča cesarstva.“ List je prinašal: I. uradna naznanila, II. politička naznanila, III. razna naznanila in IV. lepoznanjski list.

Pod točko I. je razglašal vse, kar običajno spada v delokrog deželnega uradnega lista. Točka II. je donášala posebno obširen politični pregled iz domačih in tujih dežel, uvodne članke, pobirke iz raznih časopisov in tudi dopise iz domačih krajev, čeravno niso bili politične vsebine. Uvodni članki so govorili navadno o domačih stvarih; potezali so se za ravnopravnost, poučevali kmetsko ljudstvo o novih zakonih, o šolah, svarili ga pred pretepi i. t. d. Največ krepkih člankov je napisal Melcer sam, in priznavati moramo, da je časih moč prav kako izvirno pogodil. Takó n. pr. svari kmete, naj nikar ne pijančujejo ter se ne pretepavajo, in drastično sklepa svoj pouk: „Ako le malo premislite, bote rekli: pravo terdi škric iz Ljubljane“ — (1851,

Rusija, katera je ravnokar si pridobila Merv ter ž njo ključ do strategično važnega Herata in do afganske stolnice rodovitno zelenice, napreduje rapidno v osrednji Aziji. Prebivalstvo pamirske planote, vznemirjeno po roparskih Afganij, ki so se polastili Vahana in Sugnana, se je udalo ruskemu pokroviteljstvu. S tem se je ruska moč razširila skoraj do grebena Hindukuškega gorovja in kmalu bode „beli car“ neposredni sosed indijski cesarici.

Angleži se temu prodiranju niti upirati ne morejo. Med irskim narodom raste Angležem nevarno gibanje, in iz egiptovskega Sudana dohajajo dan za dnevom bolj neugodna poročila. Nubijski vojaki v Suakimu se branijo, marširati proti Mahdiju, in sedaj se kaže isti uporni duh na egiptčanskem brodogradnji. Poveljnik egiptčanskega parnika „Damanhourja“ se je ustavljal povelju, s svojo ladijo odjadrti v Trinkitat; angleški admiral Hewett ga je sicer takoj dal zapreti, ali iz vsega se vidi, da so Egiptčani jako nezadovoljni z angležkim gospodarstvom ter skrivaj simpatizirajo z Mahdijem. Skrajni čas je, da se generalu Grahamu kmalu posreči, premagati vojskovodjo upornikov, Osman-Digmo. Pri Ettebu pričakuje se boj; če bo izid nepovoljen Angležem, nastane njih položaj hipoma opasen.

Dopis.

V Hribih dne 27. februarja 1884. (Izvirni dopis.) Predpust in pust sta tudi v naših Hribih srečno pri kraju. Gospod fajmošter, ki je dosedaj časi malo skozi prste pogledal, je uže nabral obraz v resne gube in premišljuje, kako bode spravil nazaj v ograjo raztresene ovčice z lepo in s trdo besedo, z nebeskim veseljem in z ognjem peklen-skim. Mladi gospod učitelj zopet sedi z rudečim svinčnikom pri zvezkih in potrpežljivo popravlja neukretne črke in številke svojih podložnih. In naš kmetič je dejal opoldne pri kosilu: Zdaj bomo pa začeli! Pota bodo za popraviti, drva so uže pošla in listje je suho, da šumi. Zdaj bomo pa pridno delali, če se nam le vreme ne skazi.

In naši politiki, veliki in mali, z leve in z desne, za Dunajščico in za Ljubljano, ne bodo li posnemali našega kmeta! Vse ob svojem času. Oponirati z vso silo, kadar treba, kadar nam pa sile ni, ne poskušajmo z glavbo skozi steno! Bolje je nekoliko časa ostati v veži, kakor pa pod kapom pri razbitih oknih gledati v sobo. Ne delajmo se močnejih nego smo! Osobnosti in sumničenje v stran in oprezni na delo, da se veter ne sprevrže in nam vremena ne skazi!

7. št.). — Naivno je tudi, kadar uradni list napada vlado. Takó je bilo leta 1850. z rédi odlikovanih več Ljubljancem. „Ljubljanski Časnik“ se strašno huduje, da to odlikovanje tudi téga in ónega ni doletelo ter dotične gospe po imenu našteva. — Zanimiv je opis prve porotne obravnave 11. februarja 1851. leta. Dež. višjega sodišča svetovalec vitez Coppini je porotnike ogovoril po nemški in po slovenski, državni pravdnik „žlahni gospod“ Kaiser pa „z prekrasnim slovenskim, potem še z nemškim tudi izvrstnim govorom“. „Slavni domoljub“, zagovornik dr. Kavčič, je pa pozdravil porotnike samo po nemški; rekel je, da je bilo po Kranjskem doslej zato toliko ubojev, „ker Slovenci dozdej niso nobenega slovstva v svojo omiko imeli“. Med govori so bili navzočni deželni poglavar grof Chorinsky in predstojniki raznih višjih uradov. Porotniki so si za načelnika izvolili g. K. Dežmana. Sodniki so bili Coppini in svetovalci Schvizhofen, Miller, Piller, Omež; namestnika svetovalca Schmalz in Lendenfeld; zapisnikar avskultant Moos. Zatoženi Fr. Keržan z Vrbe je bil zaradi uboja obsojen na pet let težke ječe. Konečno „Ljubljanski Časnik“, pohvalivši državnega pravdnika, porotnike in zagovornika, dostavlja, „da gospod predsednik, akoravno je poln dobre volje in je tudi pokazal, da se je zadujo dobo s slovenščino močno ukvarjal, zavolj neke natorne napake, ki mu govor zlo kazí, ni za očitne obravnave“.

Domače novice.

— (Odlikovanje.) Nj. Veličanstvo je podelilo majorju pešpolka štev. 102, Lud. Lerchu, plemstvo in odlikovalo profesorja sodne medicine na dunajskem vseučilišču dr. Ed. Hofmanna z redom železne krone III. razreda.

— (Imenovanje.) Nj. Veličanstvo je ministerijalnega podtajnika Fr. Wetschl-a imenovalo ministerijalnim tajnikom in svetnika deželne nadzornije v Trstu Josipa Zencovich-a predsednikom trgovskega in morskega sodišča, ob enem podpredsednikom dež. sodnije tržaške.

— (Imenovanje.) Gosp. deželni predsednik kot predstojnik c. kr. finančne direkcije je imenoval davkarskega pristava Antona Kuralta davkarskim kontrolorjem, začasnega davkarskega pristava Jan. Mušiča definitivnim pristavom in davkarskega praktikanta Maksa Lileka davkarskim pristavom.

— (Premeščenji) so: davkarski kontrolor Karol Tavčar iz Senožec v Kočevje, kontrolor Anton Kadičnik iz Kočevja v Ribnico in davkarski pristav Kam'lo Murgel iz Ribnice v Ljubljano.

— (Častno meščanstvo.) Občinski zastop na Bledu je v včerajšnji občinski seji g. dež. predsednika barona Andreja Winklerja jednoglasno izvolil častnim meščanom.

— (Volitve v trgovinsko in obrtniškobno zbornico kranjsko) vrše se danes v magistratni dvorani; vladni komisar je c. kr. dvorni svetnik grof Chorinsky. V obrtniškem oddelku je 4648 volilcev; oddanih je bilo dopoldne 1750 glasov za narodna kandidata gg. J. N. Horaka in Miho Pakiča. V kupčijem oddelku je 349 volilcev, in so dobili narodni kandidati gg. Alfred Ledenik, Josip Lozar, Janez Knez ml., Fran Kolmann in Vaso Petričič 183 glasov. Narodna stranka je tedaj v obrtniškem in kupčijem oddelku s svojimi kandidati zmaga la z lepo večino. V oddelku za veliko industrijo, v katerem je 17, in v rudarskem oddelku, v katerem je 32 volilcev, izvoljeni so kandidati nemške stranke: Karel Luckmann in ravnatelj litijskega rudnika, Pankracij Eichelberger, oziroma Jan Baumgartner, Otomar Bamberg in tržiški župan K. Mally. Definitivni izid poročamo jutri.

— (Tatvine.) Pustne dni imeli so ljubljanski tatovi veliko poželenje po kuretnini. Ukrali so g. Rajmunda Zevniku v Fabriških ulicah debelo kokoš, ženi konduktarja g. Eggerja na cesti k južnemu kolodvoru dva goloba. — Piskrevezar Nace Barigvi pustil je v veži neke hiše v Gledaliških ulicah svoje orodje in robo, razne mišnice i. t. d., katere mu je neznan tat, idoč v prvo nadstropje, ukradel. Piskrevezar je oškodovan torej za 5 gold.

Pod naslovom: „En večer na Gori nad Sodražico“ uradni list po „Novicah“ opisuje sleparije „zamaknene Lenčike“ na Gori ter pravi: „kako dolgo bodo višje oblasti še pripustile to gorsko komedijo, ki v malikovavsko tamoto sega? Ali ni njih dolžnost, takim škodljivim pomotam konec storiti? Naj le prepovedo shod k temu dekletu in kmalo bo vsih teh domišljenih čudežev konec; komediant le z veseljem igra, kadar ima veliko gledavcev okoli sebe“ i. t. d.

Dopisnik iz Mengiša toži, da so se „rokovnjači“ leta 1848. in 1849. spet zaplodili pod Grintovci, da si sicer v Mengiš še ne upajo, a da v Čerkljah ali Komendi rokovnjači vsak teden kakega kmeta ubijejo in kakih 5 do 6 ljudij potolčejo in polomijo. Želi zatorej, da bi kmalu prišli v Mengiš „grivarji“ (t. j. zandari), da uženo to samosilno druhal.

Tretja rubrika (Razna naznanila) je prinašala domače novice in razne vesti; a vidi se iz nje, da slovenski časopisi za lokalne stvari takrat še niso imeli posebno spretnih poročevalcev, kajti tudi potem, ko se je ta točka zamenila z „Ljubljanskim novičarjem“ jako še pogrešamo v listu novic iz Ljubljane. Smrtna naznanila se imenujejo „žalostne novice“, in taka „žalostna novica“ nam naznanja, da je 24. junija 1850. l. v žalost vseh domoljubov umrl mnogospoštovani gospod prof. Kersnik, oče šolske mladosti, ko je ravno svoj god obhajal. In spet druga „žalostna novica“ pripoveduje, da je 2. septembra 1851. umrl „ne-

— (Maškarada „Sokola“) pustni torek v lepo obnovljenih prostorih starega strelišča bila je gotovo najkrasnejša predpustna veselica in mnogobrojneje obiskana iz mej vseh krogov ljubljanskega prebivalstva in iz raznih krajev dežele, kajti zbralo se je tu nad 700 oseb. Dvorane in sploh vsi prostori bili so bogato okinčani in čarobno razsvetljeni; dotični odbor, posebno pa mestni inženir g. Duffé, zaslužni za ta trud polno priznanje. Mask je bilo jako veliko in vse v elegantnih, deloma jako dražih opravih. Zastopani so bili mej maskami skoro vsi narodi sveta, kajti tu ni manjkalo Kineza ne Indijanca, ne Braziljanca, tudi brhki Kranjec je bil tu, samo našo Kranjico z lepo belo pečo, s kojo se je inače ponašalo mnogo gospodičen, smo ta večer po polnem pogrešali. Proti polnoči pričel se je spreved mask, kateri je bil res zanimljiv. Na čelu spreveda stopalo je mnogo Sokolov v društveni obleki, za njimi hrvatska svatba, skupina dvajsetih oseb s prekrasno nevesto in lastno godbo, potem mornarice, elegantna dva jokeja, veliko vrst mask v raznih narodnih nošah in brhka vinogradnica, krasen golobček i. t. d., i. t. d. Maškarado so počastili s svojim pohodom excelenca fml. Evgen vitez Müller, deželni predsednik g. baron Winkler, deželni glavar g. grof Thurn, župan g. Grasselli, kupčijske zbornice predsednik g. Kušar, deželni poslanci gg. Murnik, dr. Bleiweis vitez Trsteniški in Krsnik, mnogo gg. mestnih odbornikov, magistratni svetnik g. Perona i. t. d. Rajanje je trajalo do ranega jutra. Četvorko je plesalo 120 parov. Obširno poročilo prinašamo v jedni prihodnjih števil.

— (Uboj.) V Podborštu (okr. krški) imeli so 19. t. m. svatbo. Pri tej priliki so se sprli fantje iz Šentjanža in Kala, nastal je tepež in enega izmed njih, Valent. Žganjarja, so tako poškodovali, da je čez tri ure umrl.

— (Požarna kronika.) Dne 22. febr. ob 9. uri zjutraj unel se je požar v Rašici (sodni okraj velikolaški) v hiši Antona Zidarja ter je upepelil pet hiš z gospodarskimi poslopji. Škoda se ceni na 7950 gld.; vsi pogoreli so bili zavarovani, a le z malimi zneski, v skupni svoti 2350 gld. Sumi se, da je nesreča nastala vsled nepredvidnosti pri kuhanji. — Tudi v tržiškem sodniškem okraji imajo pogorišče; 19. t. m. prikaže se rudeči petelin v Kovorjah, kjer je posestniku Jarneju Ševcu pogorela lesena hiša s podom in kozolcem. Škode je 900 gld., zavarovan pa je poškodovanec le za 400 gld. pri tržaški zavarovalnici.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Berolin, 27. febr. Cesar Viljem je ruskemu velikemu knezu Mihajlu podelil verižico k redu črnega orla. Pri slovesnem dvornem obedu

utrudljivi rojak, gospod fajmošter Matija Vertovec.

Rubrika za poslanice (poslano) se je imenovala „neutralna rubrika“, in v takih neutralnih rubrikah prosi založnik in „bukvotiskar“ Blaznik, da naj se mu pisma frankirajo ter prigovarja in obeta gospodom dopisnikom: „Prosimo, nam večkrat kaj pisati, bomo tudi radi vzeli, in ako želite, tudi poštnino povrnili.“ Povrnitev poštnine, to tedaj je bila tedanja pisateljska nagrada, katera se je pa še le na zahtevanje pisateljevo plačevala!

Posebno zanimljiva je četrta rubrika, ki nadomestuje feuilleton ter se imenuje „Lepoznanski list.“ Reči se mora, da so najboljši tedanji pesniki in pisatelji pisali v ta „Lepoznanski list.“ Tu se oglašajo gg. Fr. Cegnar, P. Hicinger, Andrej Jeglič, Fr. Jeriša, Fr. Levstik, Ivan Navratil, Bl. Potočnik, Poženčan-Ravnikar, J. Šubic, Janez Trdina, Matija Valjavec in drugi.

Najpridnejša sodelavca sta bila Fr. Cegnar in Janez Trdina. Mislim, da Cegnar je bil pač „Ljubljanskemu Časniku“ dejanski urednik; iz njegovega peresa je največ dopisov, lokalnih novic, poročil o slovanskih knjigah in društvih, pesmij in raznovrstnih prevodov leposlovne vsebine.

Poleg Cegnarja do malega v vsaki številki naletiš na kakšen zanimiv Trdinov spis. Tu je Trdina priobčil dolgo vrsto krasnih narodnih pripovedek; celó Pegaza je zajahal

je cesar v francoskem jeziku napil ruskemu caru ter naprosil velikega kneza in deputacijo, naj caru izrazi njegovo hvaležnost.

Snakim, 28. febr. Nubijski vojaki se takoj nazaj pošljejo v Kairo in Suez. Ogleduhi upornikov opazujejo neprestano vsako gibanje angleške vojske.

Rim, 28. febr. Kazensko sodišče je obsodilo sedem oseb zaradi demonstracij na čast Oberdanku.

Tuji.

Dne 26. februarja.

Pri Maliču: Renker, Kellermann, Müller, trgovci iz Dunaja. — Blau, trgovec iz Siska. — Dr. Majcen iz Zagreba. — Schink, zasebnik iz Zagorja.

Umrlj so:

Dne 25. februarja: Josipina Novak, gostinja, 77 l., Dunajska cesta št. 7, opešanje. — Neža Juvancič, bivša kuharica, 64 l., Florijanske ulice št. 29, pljučno otrpnenje. — Janez Hafner, upokoj. duhovnik, 64 l., Marije Terezije cesta št. 5, opešanje. — Ana Vodé, hči delavca, 4½ l., Strmi pot, št. 6, zavratnica. — Josip Oblak, delavec, 63 l. star, jetika. — Matija Jerše, gimnazijec, 14 l. star, tifus.

Dne 27. februarja: Peter Perikle, delavec, 50 l. star, jetika. — Marjeta Škerjanc, posestnica, 79 l. stara, Dunajska cesta št. 15, mrtvud.

Tržne cene.

V Ljubljani 27. februarja: Hektoliter banaške pšenice velja 8 gld. 12 kr., domače 7 gld. 96 kr.; ječmen 5 gld. 20 kr.; reč 6 gld. 1 kr.; ajda 5 gld. 53 kr.; proso 5 gld. 71 kr.; turšica 5 gld. 53 kr.; oves 3 gld. 25 kr.; 100 kilogramov krompirja 3 gld. 20 kr.; leča hektol. po 9 gld., bob 9 gld., fižol 10 gld. — Goveja mast kilo po 59 kr., salo po 86 kr., špeh po 64 kr., prekajen po 72 kr., maslo (sirovo) 85 kr., jajce 2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 62 kr., telečjega 64 kr., svinjina 62 kr., drobnisko po 40 kr. — Piške po 55 kr., golobi 18 kr.; 100 kilo sena 2 gld. 23 kr., slame 2 gld. 5 kr. Seženj trdih drv 7 gld. — kr.; mehkih 4 gld. 50 kr. — Vино, rudeče, 100 litrov (v skladišči), 24 gld., belo 20 gld.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v ram	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
25. febr.	7. zjutraj	730.93	+ 4.0	sl. jv.	obl.	3.20 sn.
	2. pop.	729.86	+ 10.4	sl. z.	„	
	9. zvečer	732.01	+ 3.8	sl. bur.	„	
26. febr.	7. zjutraj	731.58	+ 1.2	sl. jz.	obl.	0.00
	2. pop.	731.65	+ 5.6	„	jas.	
	9. zvečer	732.55	+ 0.4	sl. vz.	„	
27. febr.	7. zjutraj	732.57	— 1.6	brevz.	jas.	0.00
	2. pop.	732.05	+ 7.1	sl. gor.	d. j.	
	9. zvečer	734.23	+ 0.6	sl. vzh.	obl.	

časih ter zapel je epopejo „Bran in pogin Japodov“ v 16. spevih; in potem, ko je bil pokazal, da zna tudi sam peti, podal je „pretres slovanskih pesnikov“, v katerem je povedana marsikatera odkritosrčna, pametna beseda. Trdinove nazore o slovanskih pesnikih je sicer pobijal Hicinger, a poznejši časi so potrdili to, kar je n. pr. Trdina pisal že 1850. l. o Preširnu. V „Lepoznanskem listu“ beremo tudi prve mladostne pesmi Fr. Levstika, katerega Trdina posebno hvali; tam nahajamo tudi pesmi Valjavčeve in njegov prevod Goethejeve „Ifigenije v Tavridi.“ Sploh kdor se peča z našim slovstvom, temu priporočam literarni del „Ljubljanskega Časnika“; marsikatero dobro zrno najde v njem.

Dne 29. avgusta 1851. leta pa „Ljubljanski Časnik“ naznanja pod naslovom „Najnovije“ z debelimi črkami, da je preklicana ustava z dne 4. marca 1849. l. Centralizem ministra Bacha je trkal na vrata! In kakor drugim tedanjim časopisom po široki Avstriji, takó se je z izpremenjeno državno osnovo tudi „Ljubljanskemu Časniku“, kakor sam pravi, „zavalil kamen na grob“. Jenjal je izhajati, „ker mu je manjkalo studenca, iz katerega bi bil zajemal vir življenja, ker je pogrešal zraka, v katerem bi bil mogel svoje slabe ude okrepčevati.“ In dan danes se takó godi ž njim kakor z Vodnikovimi „Novicami“:

„Nobeden ga nima
Ko jaz in — bukvišče.“

A. P. Antles

Mala kramarija

na **Kranjskem** odda se po jako cenih pogojih. Obrt ta na leto donša več stotin dečica in posebno pristuje neoženjenim ali tudi oženjenim osobam, n. pr. šiviljam, krojačom in drugim obrtnikom kot postranski prislužek; **kupna cena** 200 do 300 gld. — Natančneje se izve v Fr. Müllerjeve pisarni za oznanila v Ljubljani.

Krasna hiša

na deželi

v švicarskem slogu, $\frac{3}{4}$ ure hodá od Gradca z velicim parku enacim ovočnim vrtom in blizu se nahajajočim gozdom, prelepim razgledom (zraven je zdravotni zavod mrzle kopelji)

je na prodaj.

Vprašanja pod šifro „L. 200“ Rudolf Mosse, Dunaj, I., Seilerstätte 2.

Izvrsten teran

iz najznamenitejšega kraja Istre toči se počenši od 1. februarija

po 40 kr. liter

bizeljskem hramu

na Bregu

v baron Cozovi hiši.

Agentom

sploh provizijnim potovalcem, vsacemu (tudi ženskam), ponuja se prilika k **užitečnemu** postranskemu zaslužku — le pod natančnim naslovom: „Glück Nr. 900“, glavna pošta restante na Dunaji.

Račune, nakladne liste, kuverte, vizitke, sploh vsakovrstne

tiskovine

izgotavlja v mičnej izvršbi in po **nizkih cenah**

tiskarna

Kleinmayr & Bamberg

v Ljubljani.

Mestna mesnica

v Rudolfovem

se tekoj dá v najem za 100 gld. na leto. (3)

Ponudbe sprejema

županstvo v Rudolfovem.

Podpisani usoja si naznaniti, da je

zalogo bruseljskih klobukov

in drugih stvari od gospoda **A. Pribošiča** prevzel ter priporoča p. n. občinstvu

vsakovrstne klobuke za gospode

posebno pa: **suknene klobuke** (Lodenhüte) v raznih barvah, kakor svetlo- ali temnorjave, svetlo- ali temnosive, svetlo- ali temnozeleno itd., po 2 gld. 20 kr.; **trde klobuke**, najnovejši izdelek, rjave ali črne, dobro blago, po 1 gld. 80 kr., najboljši po 2 gld. 20 kr.; **svilnate cilindre**, najfinjša roba in najlepši izdelek, po 4 gld. 50 kr.; **klobuke za dečke** po 1 gld. do 1 gld. 50 kr.; dalje

srajce za gospode, spodnje hlače, vratnike, kravate (4) itd. itd. Odličnim spoštovanjem

Ivan Soklič

v Ljubljani, Gledališke ulice šte. 6.

Terček & Nekrep

trgovina z železnino

v Ljubljani, Mestni trg št. 10

priporočata stalno, dobro izbrano zalogo najboljšega kmetijskega in poljedeljskega orodja in strojev, posebno mlatilnice, poljski mavec (gips), kamenški cement, krmoreznice in slamo-reznice Henrika Lanža v Mannheimu, kakor tudi druge najboljše izkušene izdelke; nadalje: Žitne snailnice, vozove, sani, pluge, sesalnice, cevi za vodnjake in vodnjake same, štedilna ognjišča, peči, ognja in tatov varne kase, dalje železniške šine, vsakovrstna okovanja za stavbinske potrebe i. t. d. — vse to po najnižjih cenah v zalogi in po vnanjem naročilu, ki se vsako naglo in natančno izvršuje. (9)

Semena.

Po najnižji ceni se dobivajo mnogovrstna zanesljivo kaliva, kakor: **dečna detelja** (Luzerner), **živinska velikanska pesa**, **domača detelja**, kakor tudi **travna, poljska in vrtna semena**.

Poštna naročila se hitro razpošiljajo, kakor tudi drugo mnogovrstno blago se brez ozira na dobiček preskrbuje pri

(5) 3—1 **Petru Lassniku.**

J. pl. Trnkóczy, lekar pri „pri zlatem samorogu“

priporoča in razpošilja s poštnim povzetjem

Marijacejske kapljice za želodec,

kterim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvrsten uspeh pri vseh boleznih v želodcu in so neprekosljivo sredstvo zoper: **mankanje slasti pri jedi, slab želodec, urák, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavoból, kró v želodcu, bitje srca, zabasanje, gliste, bolezni na vranici, na jetrih in zoper zlato žilo**. — 1 Sklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gld., 5 tucatov samo 8 gld. **Svarilo!** Opozorjamo, da se tiste **istinite Marijacejske kapljice** dobivajo samo v lekarni pri „**Samorogu**“ zraven rotovža na Mestnem trgu v Ljubljani pri **J. pl. Trnkóczy-ju**. Razpošiljava se le jeden tucat.

Brez te **varstvene znamke**, postavno zavarovane, ima se to zdravilo po dr. Maliču smatrati kot **ponarejeno**.

Cvet zoper trganje

po dr. Maliču

je odlično najboljšo zdravilo zoper **protin** ter **revmatizem, trganje po udih, bolečine v križu ter živcih, otekline, otrpnele ude in kite** itd., malo časa, če se rabi, pa mine po polnem trganju, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „**cvetu zoper trganje po dr. Maliču**“ s zraven stoječim znamenjem; 1 steklenica 50 kr.

Zahvala.

Gospodu **pl. Trnkóczy-ju**, lekarju v Ljubljani.

Moja mati so na **protinskej bolezni** na nogi **silno trpeli** in razna domača zdravila brezuspešno rabili. Ko je pa bolezen čimdalje hujša prihajala in uže več dnij niso mogli stopiti na nogo, spomnim se na Vaš **dr. Maličev protinski cvet po 50 kr.** ter si ga nemudoma naročim. In res imel je **čudovit uspeh**, da so se po kratkej rabi **oprostili mučnih bolečin**. S popolnim prepričanjem **priznavam torej dr. Maličev protinski cvet kot izvrstno zdravilo** in ga vsakemu bolniku v jednakej bolezni **priporočam**. Vašej blagorodnosti pa izrekam **najprisrčnejšo zahvalo**, z vsem spoštovanjem udani

Fran Jug, posestnik v Šmariji pri Celji.

Planinski zeliščni sirop kranjski,

izboren zoper kašelj, hripavost, vratoból, prsne in pljučne bolečine 1 steklenica 56 kr. Koristnejši nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Pomuhljevo (Dorsch)

jetrno

olje

najboljše vrste, izborno zoper **bramore, pljučnico, kožne izpuške** in **bezgavne otekline**. 1 steklenica 60 kr.

Salicilna ustna voda,

najboljše za ohranjenje zob ter zobnega mesa in takoj odpravi smradljivo sapo iz ust. 1 steklenica 50 kr. (6) 2—1

Kri čistilne kroglice, c. kr. priv.,

ne smeje bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se uže tisučkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobólu, otrpnenih; udih, skazenem želodcu, jetrih in obistnih boleznih, v skatuljah à 21 kr. jeden zavoj s 6. skatuljami 1 gold. 5 kr. Razpošilja se le jeden zavoj.

Naročila iz dežele izvrše se tekoj v lekarni pri „**Samorogu**“

Jul. pl. TRNKOCZY-ja na Mestnem trgu v Ljubljani.

A. Mayer-jeva
zaloga

piva v steklenicah

v Ljubljani

priporoča izvrstno

marčno pivo

iz pivovarne bratov Kosler (2) 3—1

v zabojčkih po 25 in 50 steklenic.